

Biroul permanent al Senatului
Bp _____ P. 04. 2014

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru completarea art.20 din
Ordonanța nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea
tuturor formelor de discriminare**

Analizând propunerea legislativă pentru completarea art.20 din Ordonanța nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B85 din 13.03.2014,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art.20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, în sensul prevederii posibilității cetățenilor aparținând minorităților naționale cu domiciliul în unități administrativ-teritoriale în care aceștia au o pondere de peste 20% de a se adresa în limba lor maternă, în scris și oral, Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, și de a primi răspuns în aceeași limbă.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. În ceea ce privește obiectul de reglementare al proiectului, precizăm că în acest domeniu prezintă relevanță dispozițiile *Convenției-cadru privind protecția minorităților naționale*, adoptată la nivelul Consiliului Europei, ratificată de România prin **Legea nr.33/1995**, cu referire la **folosirea limbilor minoritare în relația cu autoritățile administrative**.

În acest sens, statul român, în virtutea angajamentelor asumate și în concordanță cu reglementările constituționale, trebuie să asigure **aplicarea efectivă a normelor dreptului internațional** în cadrul ordinii juridice interne.

Potrivit normelor juridice statuate la nivelul **Consiliului Europei**, *drepturile privind utilizarea limbilor minoritare* în spațiul public constituie o parte importantă a cadrului legislativ care facilitează păstrarea identității minorităților naționale.

Din acest punct de vedere, prevederile **art.10 pct.2** din **Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale**, invocate de către inițiatori în Expunerea de motive, **reprezintă doar dispoziții de principiu**, cu *valoare generală*, ce au precedat însă, adoptarea ulterioară a unui *cadru juridic internațional specific, în materie*, dezvoltat ca atare, printr-un instrument juridic distinct.

Pe aceste coordonate, *Carta europeană a limbilor minoritare sau regionale* se constituie într-un instrument al Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg în 1992, ce statuează norme și principii privitoare la modul în care limbile regionale și minoritare ar trebui protejate și promovate. Acest instrument juridic internațional, ratificat de România prin Legea nr.282/2007, include, potrivit dispozițiilor sale, *două niveluri de reglementare, unul cu caracter general - principial de recunoaștere și promovare a tuturor limbilor minoritare și regionale folosite pe teritoriul statelor părți la convenție*, în timp ce cel de-al doilea implică dispoziții specifice precise, ce acoperă un număr de **șapte domenii - învățământ, justiția, autoritățile administrative și serviciile publice, mijloacele de comunicare, activități și facilități culturale, viața economică și socială**, corespunzător unui număr de limbi minoritare recunoscute de fiecare stat contractant (*10 limbi minoritare în cazul României*).

Menționăm că, potrivit **art.10 - Autoritățile administrative și serviciile publice** din *Carta europeană a limbilor minoritare sau regionale*, „**în circumscripțiile administrative ale statului locuite de un număr de vorbitori de limbi regionale sau minoritare ... în**

funcție de situația fiecărei limbi, părțile se angajează, în măsura în care este posibil: să vegheze ca autoritățile administrative să utilizeze limbile regionale sau minoritare; sau, să vegheze ca funcționarii autorităților administrative care asigură relația cu publicul să folosească limbile regionale sau minoritare în raporturile lor cu persoanele care li se adresează în aceste limbi; sau, să vegheze ca vorbitorii de limbi regionale sau minoritare să poată prezenta cereri orale ori scrise și să primească răspunsuri în aceste limbi; sau, să vegheze ca vorbitorii de limbi regionale sau minoritare să poată prezenta cereri orale ori scrise în aceste limbi; să vegheze ca vorbitorii de limbi regionale sau minoritare să poată prezenta ca valabil un document întocmit în aceste limbi”, fiind stipulate obligații precise în sarcina autorităților locale și regionale, respectiv în sarcina serviciilor publice.

Totodată, conform prevederilor art.9 din Legea nr.282/2007, *„dispozițiile art.10 din Cartă se vor aplica în concordanță cu prevederile Constituției României, republicată, cu cele ale Legii administrației publice locale nr.215/2001, republicată, precum și cu cele ale Convenției cadru privind protecția minorităților naționale, încheiată la Strasbourg la 1 februarie 1995 și ratificată de România prin Legea nr.33/1995”*, stabilindu-se astfel, modalitatea de *articulare* a normelor interne cu cele internaționale, într-o manieră compatibilă și concordantă, astfel că **România, în considerarea actelor normative incidente în materie, și-a îndeplinit, la nivelul dreptului intern, angajamentele asumate.**

În acest context, în temeiul **principiilor de bază** ce fundamentează **administrația publică locală din România**, conform art.120 din Constituție, și în considerarea dispozițiilor *Legii administrației publice locale nr.215/200*, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ce exprimă îndeplinirea angajamentelor asumate de România, acolo unde *cetățenii aparținând minorităților naționale dețin o pondere de cel puțin 20% din numărul locuitorilor se asigură folosirea limbilor minorităților naționale în relațiile cu autoritățile administrative și serviciile publice de la nivelul unităților administrativ-teritoriale ale statului*. Prin urmare, *în prezent sunt vizate exclusiv autoritățile administrației publice locale și serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ – teritoriale.*

3. Din punct de vedere al redactării și al respectării normelor de tehnică legislativă, se rețin următoarele:

a) La **titlu**, expresia „din Ordonanța nr.137/2000” trebuie înlocuită cu sintagma „din Ordonanța Guvernului nr.137/2000”.

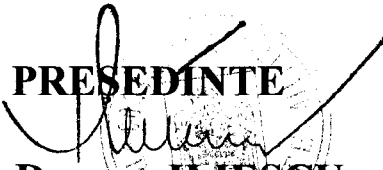

b) **Partea dispozitivă a articolului unic** trebuie reformulată, astfel:

„**Articol unic.** - După alineatul (1) al articolului 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2002 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.166 din 07 martie 2014, se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:”.

În continuare, se va reda textul propus, urmând ca expresia „1. La articolul 20, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹) cu următorul cuprins:” să fie eliminată.

c) La textul propus pentru **art.20 alin.(1¹)**, pentru integrarea armonioasă a normei în actul de bază, expresia „Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării” trebuie înlocuită cu termenul „Consiliului”.

Totodată, pentru accentuarea caracterului imperativ al dispoziției, expresia „vor primi răspunsuri” trebuie redată sub forma „primesc răspunsuri”.

PRESEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 360/07.04.2014

O.G. nr. 137/2000

M. Of. nr. 431/2 sep. 2000

Ordonanță privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

aprobată cu modificări și completări L. nr. 48/2002
prin

M. Of. nr. 69/31 ian. 2002

Notă: v. D.C.C. nr. 818/2008 - M. Of. nr. 537/16 iul. 2008 (art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1)); D.C.C. nr. 819/2008 - M. Of. nr. 537/16 iul. 2008 (art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1)); D.C.C. nr. 820/2008 - M. Of. nr. 537/16 iul. 2008 (art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1)); D.C.C. nr. 821/2008 - M. Of. nr. 537/16 iul. 2008 (art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1)); D.C.C. nr. 997/2008 - M. Of. nr. 774/18 nov. 2008 (art. 20 alin. (3)); D.C.C. nr. 1325/2008 - M. Of. nr. 872/23 dec. 2008 (în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative);

1 republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 166/7 mar. 2014

Ordonanță privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor
de discriminare